No. 2549 Zaterdag 3 December 1932. 49ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Het Curaçaosche drankvraagstuk.

Onder den titel *„Curaçaosche vraagstukken"*, hebben we de vorige week een ingezonden stuk opgenomen van den Hr. MENKMAN, wat hoofdzakelijk gewijd was aan het onderwerp, dat boven dit artikel staat.

Het is een wederwoord van Hr. M. op een antwoord van ons, waarin we o. i. duidelijk bewezen hadden, dat het drankmisbruik op Curacao, waarvan de Hr. M. sprak, slechts gold voor de boemjaren 1926 — 1930.

En verders, dat de Hr. M. onbillijk was in zijn beschuldigingen aan het adres van het huidige Bestuur.

Als bewijs voor onze eerste stelling noemden we de cijfers van den invoer van accijns over het eerste half jaar 1932 waaruit bleek, dat op Curacao, thans per hoofd, en per jaar *nog geen 4 Liter* gedronken wordt (In Holland bedraagt dit cijfer 2 liter.)

Volgens latere gegevens moeten we echter thans dat cijfer 4 nog verbeteren en er van af trekken 30 pCt., welke de schatting is, van de hoeveelheid sterke drank welke wordt uitgevoerd (door schepelingen, reizigers, toeristen) zonder dat hiervan aangifte gedaan wordt.

Curaçao komt dan praktisch ook bijna aan de *twee* liter en we zijn ervan overtuigd, dat het hierin een schitterend figuur maakt vergeleken met andere Nederlandsche havensteden.

Dit is een cijfer wat spreekt. De Hr. M. echter negeert het gewoon, en blijft bij zijn bewering, dat ook in de nabloei Curaçao aan drankmisbruik is blijven lijden.

En de bewijzen daarvoor?

1) Een Amigoe-beschrijving over 31 Aug. 1931. (??? Red.)

2) Een feit van openbare dronkenschap van Marinepersoneel op 31 Aug. 1929.

Als deze twee punten iets bewijzen dan is het alleen maar, dat er op 31 Augustus op Curaçao veel gedronken is. Voor de overige 364 dagen dient, dat nog bewezen te worden.

Ook tegenover het huidige Bestuur blijft de Hr. M. zijn onbillijke beschuldiging handhaven.

In ons vorig artikel hebben we reeds medegedeeld, dat in het jaar 1931 de tegenwoordige Gouverneur, de verschillende vertegenwoordigers van godsdienstige groepen had aangeschreven, met betrekking tot de vraag, wat er tenopzichte van het Curaçaosche drankvraagstuk zou kunnen gedaan worden.

Na, misschien ook naar aanleiding van des Heeren M.'S artikel in het Kol. Weekblad, heeft de Gouverneur een commissie benoemd (Het bestuur doet niets zegt de H. Menkman) bestaande uit vertegenwoordigers der verschillende godsdienstige genootschappen, den Directeur van Openbare Gezondheidsdienst, en den Inspecteur van het Onderwijs, onder voorzitterschap van den Procureur Generaal.

Unaniem was men in die commissie van meening, dat men thans op Curaçao van een drankmisbruik niet, meer spreken kan. Met het oog op de toekomst werd in die commissie nog naar voren gebracht, het beperken van het aantal drankgelegenheden.

Sinds 1928, zooals we in ons vorig artikel reeds schreven, zijn er geen nieuwe drankvergunningen meer verleend. Het aantal bedroeg toen hier echter het dubbele van wat in Nederland, voor een stad van de grootte van Willemstad is toegestaan.

In den laatsten tijd echter, zoo deelde de P.G. mede, wordt haast wekelijks een vergunning opgezegd, daar ze niet meer rendeert.

Heel begrijpelijk dus, dat ons bestuur, de thans geleidelijke afname van het aantal vergunningen afwacht. Wellicht dat deze kwestie zich aldus vanzelf en gemakkelijk oplost.

Niet alleen het drank*misbruik*, maar ook de *drinkgewoonte* zijn na de inzinking van C. sterk achteruitgegaan. Dat blijkt o.a. hieruit, dat een der grootste en best beklante volkskroegen in de Punda zijn inkomsten met 75% zag achteruitgaan. Dat maakt het gezegde van den P. G. over het herhaalde opzeggen van vergunningen nog meer begrijpelijk.

Wat de opvoering van localiteitseischen betreft, is de huidige malaisetijd wel zeer ongeschikt, om daaraan uitvoering te geven.

We kunnen den Hr. M. geruststellen, dat ons huidig Bestuur, wat het Curaçaosche drankvraagstuk betreft, waakzaam is, om het zooveel mogelijk te beperken.

Dat ze dit standpunt echter niet uitspreekt in de considerans van een accijnsverordening, mag voor den Hr. M. geen argument zijn voor het tegenoverstelde.

En dan, verondersteI eens, dat we binnenkort hier op vergunningsgebied een regeling hebben, zooals de Hr. M. dat wenscht, en Curaçao krijgt weer terug de periode, dat er weer honderden arbeiders van dat beruchte gehalte ons eiland gaan overtroomen, die bij de 100 gld. per week in handen krijgen, zou dan de Hr. M. denken dat dat we op drankgebied niet dezelfde toestanden terugkrijgen, ook met minder vergunningen en hoogere eischen?

Wettelijke maatregelen zullen hier weinig helpen.

Wat baten wetten zonder zeden?

Wanneer de menschen willen, dan drinken ze toch. En als illustratie of bewijs daarvoor hebben we het Amekaansche drankverbod aangehaald.

Voor de alcoholica geldt hetzelfde als wat we dezer dagen lazen over de opiumconferentie.

De opvoeding van het volk blijft het voornaamste in de bestijding deze kwalen.

* * *

Maar het spreekwoord zegt: „Het vergif zit in den staart."

Zoo ook in des Heeren Menkman's artikel.

De onbillijkheden tegenover het Bestuur, waarvan we boven en in ons vorig artikel spraken, zijn aan het slot uitgegroeid tot een onrechtvaardige aantijging, waar de Hr. M. aan het eind van zijn artikel zegt:

„Na de verklaring van den Minister van 11|12|29 had men het recht te verwachten, dat de Curaçaosche aangelegenheden nu eens met kracht, moed en beleid zouden worden aangepakt en die verwachting is in bijkans drie jaar niet verwezenlijkt geworden. Er is van aanpakken nergens sprake geweest, zelfs niet van eenig program of eenig nieuw inzicht."

Het is erg boud beweerd van den Heer Menkman.

We treden niet in polemiek met den Heer Menkman, noch voelen we ons als verdedigers van het Curaçaosche Bestuur te moeten optreden.

Maar waar de Hr. M. de gastvrijheid van ons blad misbruikt, om een dergelijke onrechtvaardige en niet bewezen beschuldiging te slingeren, naar ons huidig Bestuur, zijn wij van meening, den plicht te hebben daartegen op te komen, en in een volgend artikel met kracht van argumenten den Hr. M. te bestrijden.

Kinderbescherming.

Is kinderbescherming noodig?

Wordt er nog niet genoeg gedaan voor het kind, in deze eeuw, die men zoo graag de „eeuw van het kind" heeft genoemd?

Het onderwijs wordt steeds hooger en hooger opgevoerd, en wat methodes betreft, steeds meer vervolmaakt. Het leeren wordt de jeugd zoo prettig mogelijk gemaakt. De dufle, saaie geest, die er eens heerschte in geheel het onderwijs, heeft plaats gemaakt voor een frissche, gezonde geest, die zich aanpast aan het levendige, speelsche karakter van het kind. Wat een verschil, een verandering, een verbetering met een vijf en twintig jaren terug.

Door bevordering van sport en gymnastiek wordt het „mens sana in corpere sano," een gezonde geest in een gezond lichaam, voortdurend meer bevorderd.

Door jeugdvereenigingen van allerlei soort en richting, wordt de aankomende jeugd voor de toekomst voorbereid, wordt de weg gebaand naar een ook in het later leven krachtig fier beleven van zijn beginselen.

De tijd van lange broeken is voorbij, al is er uit die lange broeken, een heel wat geestelijk en lichamelijk sterker geslacht gegroeid als het onze.

Er waait een frissche wind door heel de jeugdbeweging, en we zijn er dankbaar voor.

Waarom dan nog spreken van jeugdbescherming?

Moet er nog al meer voor de jeugd gedaan worden?

Ja, en nu meer dan ooit, — en hier meer dan elders.

Een in het wild opgroeiende jeugd is een groot, om niet te zeggen, het grootste gevaar voor de maatschappij.

Elders, b.v. in Holland, heeft men speciale kinderwetten, en kinderrechters, die met de toepassing dier wetten belast zijn.

Tot 1921 kende men er niet veel meer als de voogdijraden, die ook hier bestaan, en bestond het voornaamste middel, om kinderen, wier opvoeding om een of andere reden gevaar liep, van algeheelen ondergang te behoeden, in de ontheffing of ontzetting der ouders uit de ouderlijke macht.

Het middel was probaat, doch onvoldoende. In de praktijk was er meer noodig om de kinderverwaarloozing daadwerkelijk tegen te gaan.

Het was goed voor de grensgevallen, waarin volkomen verwaarloozing geconstateerd was. Doch daartegenover stonden zooveel andere gevallen, waarin dit uiterste middel niet werd toegepast, en toepassing ook niet wenschelijk zou zijn geweest; toch gevallen, waar eenige voorziening wenschelijk, om niet te zeggen noodzakelijk was.

Aan deze behoefte, die maar al te zeer gevoeld werd, hebben we in de Nederlandsche Wet het instituut der gezinsvoogden te danken, die door speciale kinderrechters worden benoemd, en wier taak het is, alles wat tot het geestelijk, lichamelijk en toekomstig stoffelijk welzijn van het kind kan strekken, te bevorderen. Om dit te bereiken, moet de gezinsvoogd zooveel mogelijk persoonlijk contact zoeken met het kind en het gezin, waartoe het behoort. Hij geeft aan hem, die de ouderlijke macht uitoefent, de noodige aanwijzingen om de opvoeding in de goede richting te leiden, en tracht dezen te overreden om vrijwillig te doen wat noodig is.

Zijn taak is dus in hoofdzaak: toezicht houden en leiding geven.

We zeiden, dat kinderbescherming hier nu meer dan ooit en meer dan elders noodig is.

En wel om twee redenen.

Ten eerste, omdat er helaas, zooveel ouders zijn, die hun plicht van opvoeding niet of niet voldoende begrijpen, en er zoo bitter weinig uit maken;

en ten tweede, omdat de gevaren voor onze aankomende jeugd hier zoo ontzettend groot zijn.

We durven beweren, dat ondanks de vele scholen, die het Gouvernement en de Missie hier hebben opgericht, — en ondanks de toewijding, waarmee de onderwijzers zich aan hun taak van opvoeding geven, er een niet onaanzienlijk deel der jeugd in het wild opgroeit, tot schade van haarzelf en tot schade van de maatschappij.

Om maar iets te noemen. Wat moet er terecht komen van de zoo talrijke kinderen, nog niet of nauwelijks de kinderschoenen ontwassen, die 's avonds laat over onze straten rondzwerven, zonder eenig toezicht, zonder geleide, vooral in de buurt van bioscopen, om een glimp van het verleidelijke wat daar vertoond wordt, op te vangen of wellicht met gegapt of gebedeld geld een plaatsje machtig te worden?

Dit gevaar is heelemaal niet denkbeeldig, maar bestaat inderdaad.

En wordt nog aangewakkerd en vergroot door de veellijds provocatieve, om niet te zeggen inmoreele, annonces van filmvoorstellingen, die overal in de stad zijn opgeplakt.

De onlangs ingediende nieuwe bioscoopwet, of zooals het heet „lichtbeeldenverordening," is bestemd om aan dit euvel eenigszings tegemoet te komen. De keuringscommissie zal niet meer te oordeelen hebben over het al — of niet toelatbare voor kinderen, of over hetgeen kennelijk voor kinderen bestemd is, doch zal scherper moeten toezien, en te oordeelen hebben, of een film voor kinderen inderdaad *geschikt* is.

Deze verscherping van de beoordeeling is ten zeerste toe te juichen.

Doch zijn we er daarmee?

De lezer sta ons toe even een kleine slipper te maken en in dit verband, — heel nauw verband — even te verwijzen naar het merkwaardig boek van dr. Legendre, getiteld „L'Asie contre l'Europe," en heel speciaal op zijn losbarsting tegen de bioscoop in Azië.

Daarin wordt niets meer of minder beweerd, dan dat de sensatie-film het voertuig der ontaarding is, en de koloniale verhouding vergiftigd heeft.

Het katholiek Kamerlid Feber teekent hierbij aan:

„Inderdaad, indien er één voertuig is van den modernen westerschen geest in al zijn verwildering, ontaarding en onbenul, dan is het de sensatiefilm, met name de Amerikaansche schlager. Indien er één middel is om den goeden naam, de eer, het prestige, de moreele reputatie van het blanke ras door den modder te halen, den blanken man en niet minder ook de blanke vrouw veracht en gehaat te maken en belachelijk bovendien, dan is het de productie van Hollywood.

Wanneer men er opzettelijk alles op had willen zetten om den gekleurden medemensch zedelijk en geestelijk verward te brengen, hem te demoraliseeren, hem los te rukken van zijn moreele grondslagen, hem op te voeden voor galg en rad, hem een cursus te laten doormaken in diefstal en in inbraak, chantage en ontucht, hem te berooven van allen eerbied voor zich zelf, voor den medemensch en in het bijzonder voor de vrouw van het blanke ras, indien men er zich bewust toe had gezet de ziel der inlandsche bevolking in zoo kort mogelijken tijd zoo grondig mogelijk te vergiftigen, dan had men daartoe geen middel kunnen kiezen doeltreffender en massaler in zijn werking dan de film — wel te verstaan de film, die wij hier op het oog hebben en waarmee men, vooral toen eenmaal zelfs Europa er wee van werd en walgde, de onbeschermde koloniale afzetgebieden heeft overstroomd."

Het oordeel is hard, maar is het onverdiend?

Welken indruk dit soort film op den inlander, in het algemeen op den Aziaat, maakt? Legendre zegt het ongezouten duidelijk:

„En wat voor de blanke vrouw geldt, geldt bij de inlanders evenseens voor de heeren, die rooven, brandkasten plunderen, machinisten op locomotieven doodschieten, postwaarden stelen, kortom, die den indruk maken van duivels, uit de boedhistische of uit een andere hel ontsnapt."

Hoe de Aziaat, uit een oogpunt van rassenverhouding op deze infectie reageert? Legendre beantwoordt deze vraag overeenkomstig de zeer harde en zeer gevaarlijke werkelijkheid:

„En daarmede is de meening van den inlander over het blanke ras voor zijn gansche leven gevestigd. En in zijn naïeviteit gaat hij gelooven, dat deze ergste zijden van ons sociale leven *regel* zijn en geen uitzondering; derhalve denkt hij, dat Europa, Amerika, landen zijn van bandieten en prostituées. Dát is de droevige waarheid: hij zal de al te levende beelden, die hem geopenbaard zijn, niet meer anders kunnen uitleggen.

Dat is het onloochenbare, ellendige werk van bioscoop in Azië en in sommige gedeelte van Afrika. En terzelfder tijd, dat de film een inlander demoraliseert, zijn ergste instincten ophitst, brengt zij aan ons ras en aan zijn gezag den hardsten slag toe, die dezen kon treffen, daar zij de weg heeft gebaand aan het communisme, aan de gezanten van Moskou."

Inderdaad, zegt Feber:

„Moskou mag Hollywood en deszelfs gelijken wel zeer dankbaar zijn, zij hebben alles gedaan om de positie van het blanke ras en dus ook die van de koloniale machten te ondermijnen. Moskou is meester op de wapenen der propaganda maar dit stuk destructieve propaganda had het Hollywood niet kunnen verbeteren."

Deze woorden geven veel, heel veel te denken.

Wat voor daar geldt, geldt dat ook niet in groote mate voor hier?

Hier past wel een heel ernstig: „Caveant Consules!"

Doch we spraken over kinderbescherming.

De school alleen is niet voldoende om de kinderen tegen de dreigende gevaren te beschermen.

De school doet veel, zeer veel, om de karakters der kinderen te vormen, te stalen en te sterken. De school is een niet te ontberen middel om de kinderen voor het leven op te voeden, ze geestelijk sterk te maken, ze te wapenen voor de gevaren, die de reinheid van zeden bedreigen.

Maar wat doet de school, indien de ouders niet meewerken?

En indien de ouders niet meewerken, en hun plicht verwaarloozen, dan eischt het algemeen belang weer. dat de staat ingrijpt.

Het belang der kinderen en het belang van den staat zelf eischt maatregelen, die de algeheele verwording en verwildering dezer kinderen voorkomen.

Wie zijn oogen en ooren den kost geeft, weet dat een niet onaanzienlijk deel onzer kinderen aan den rand van den afgrond staat.

Dat dus maatregelen ter bescherming van de jeugd noodzakelijk zijn.

En daarom willen wij dit zoo voornaam deel van overheidstaak in ernstige overweging geven.

Nogmaals: „Gewetensdwang."

V.

Wij hebben in deze artikelen er meermalen op aangedrongen, dat ook de tegenpartij nu eens een duidelijke theoretische uiteenzetting zal geven omtrent dit punt. Veel hoop, dat dit zal gebeuren heb ik niet, omdat alles bij hen berust op zoogenaamde geheimleer, omdat alles in het duister wordt afgespeeld. Is dat ook niet een soort *obscurantisme*"?

Het eenige systeem, wat nog het meest voor de buitenwereld in toepassing komt is *opportunisme*, met het systeem van „in troebel water visschen", waarbij men met ware geraffineerdheid eerst zelf het water troebel maakt, door stemming te maken, ontevredenheid te wekken onder het volk tegen de kerk, tegen de geestelijkheid, tegen dezen of genen priester.

Van de eigenlijke leer, ook indien die bestaat, lekt niets naar buiten uit, zoodat we in werkelijkheid alleen naar de feiten, die het daglicht zien, kunnen oordeelen.

En die feiten zullen we laten spreken.

Er bestaat hier op Curaçao een systeem, dat door de vrijmetselarij op haar leden, *die van huis uit katholiek zijn*, zoodra ze in gevaar van sterven verkeeren, wordt toegepast, een afschuwelijk systeem, dat spot met alle recht en rede, een systeem, dat je reinste *gewetensdwang* beteekent, die zich maar denken laat.

Het is best mogelijk, ja bijna zeker, dat andere vrijmetselaars, die Protestant of Israeliet zijn, van dit systeem geheel onkundig zijn, zelfs geneigd, het bestaan ervan te ontkennen, zooals inderdaad eenige jaren geleden is gebeurd, toen wijlen JAN PAUL in één van zijne *„Ditjes en Datjes"* daarop zinspeelde, en kort daarop van een bekend (nietkatholiek) vrijmetselaar in ons blad te hooren kreeg, dat hij nooit iets van een dergelijk systeem vernomen had, zich zelfs niet kon voorstellen, dat zoo iets zich hier op C. kon voordoen en dat hij in ieder geval reeds bijvoorbaat een dergelijk systeem afkeurde en er tegen protesteerde. — En toch bestaat het, althans bestond het.

Zooals men weet bestaat hier een eigenaardige gewoonte, om ten huize van een ernstige zieke, vooral in de avonduren een bezoek te brengen, uit belangstelling voor den zieke, en uit beleefdheid voor de familie en om deze te troosten en gezelschap te houden. Zoo is zoo'n bezoek meestal van vrij langen duur.

Naar gelang de toestand van den patiënt en de ruimte in huis het toelaat, zitten de vrouwen zoo mogelijk in of nabij de ziekenkamer, en de mannen langs de muren in de zaal of gaanderij. Over het algemeen wordt er weinig en dan nog alleen op gedempten toon gesproken.

Wanneer de zieke vrijmetselaar van huis uit katholiek is, zal men, wat ook heel natuurlijk is, ook altijd een of meer broeders-vrijmetselaar onder de bezoekers aantreffen. In gewone omstandigheden zal hun aanwezigheid zelfs niet opvallen, want eerst zoodra er gevaar of onraad dreigt, treden zij in actie. Dat gevaar bestaat, zoodra een katholiek priester zou binnentreden en vraagt om bij den zieke te worden toegelaten en er van den kant der familie kans bestaat dat, dit verzoek zou worden ingewilligd.

Veel, zoo niet alles hangt er van af, of die zieke tot op het laatst van zijn leven een actief lid is gebleven van de loge of misschien reeds sinds lang geen relaties meer met haar onderhield.

In den regel zal de conclusie wel zijn, dat de priester onverrichterzake naar huis kan terugkeeren, doordat hij geen toegang tot den zieke heeft kunnen verkrijgen. Heel hoffelijk wordt hem door de Heeren aan het verstand gebracht of wel dat de zieke geen bezoek mag ontvangen, omdat de dokter abso-

lute rust heeft voorgeschreven, of wel dat de zieke slaapt, of zijn verlangen heeft te kennen gegeven niet gestoord te willen worden of geen bezoek van een priester noodig te hebben.

Beter dan deze theoretische inleiding, waarvan de waarheid moeilijk kan bewezen en door de tegenpartij toch zal ontkend worden, laten wij hier het relaas volgen van eenig positieve feiten, hier op C gebeurd, en die wij uit den mond van den prister, die het overkwam, hebben opgeteekend en die voor alle details instaat en bereid is ze onder eede te bevestigen. Met opzet verzwijgen wij namen en jaartallen.

Wij laten nu verder den priester aan het woord:

„Op de plaats, waar ik vroeger als pastoor werkzaam was, woonde een bejaarde vrijmetselaar, van huis uit katholiek, die op ongeveer 35 jarigen leeftijd in Venezuela tot de loge was toegetreden, eigenlijk, zooals hij zeide, noodgedwongen om zich uit commercieele moeilijkheden te redden. Hij was de eenige vrijmetselaar in mijn parochie. Meestal verbleef hij hier niet langer dan 4 à 5 maanden, om dan weer voor een tijd naar Curaçao terug te keeren.

Ik onderhield geen enkele relatie met hem. Alleen wanneer wij elkander toevallig ontmoetten, groetten wij elkaar zonder meer. Vrij geregeld bezoeht hij des Zondags de Hoogmis en bleef dan steeds achteraan in de kerk staan.

Slechts eenmaal bracht hij onder begeleiding van een ander ten mijnen huize een bezoek, ter bespreking van een zaak, die met kerk of godsdienst absoluut niets te maken had.

Een paar jaar later, in de dagen dat ik met den bouw van een nieuwe kerk bezig was, stuurde hij mij heel onverwacht een kist, waarin een groote kristallen chandelier was verpakt, een cadeau voor de nieuwe kerk. Ik was er werkelijk door getroffen, want werkelijk zooveel sympathie had ik niet van hem verwacht. Kort daarop vertrok hij, als ik mij nog goed herinner, weer naar Curaçao, zonder dat wij elkander verder ontmoet of gesproken hadden.

Kort voor of bij zijn terugkomst vernam ik, dat hij tijdens zijn verblijf op C. geheel uit eigen beweging en zonder daarover tevoren met wien ook gesproken te hebben had tot tweemaal toe een bezoek gebracht bij den toenmaligen bisschop en daar als zijn wensch te kennen gaf weer als oprecht en goed katholiek te willen leven en de vrijmetselarij af te zweren.

Liever wilde hij echter bij mij alles in orde brengen, wat de bisschop hem toestond.

Het is zeker, dat hij nooit te voren met iemand anders over dat voornemen gesproken heeft, ook dat absoluut niemand (ik het allerminste) eenigen directen invloed op deze bekeering heeft uitgeoefend. Hij had alles zoo zorgvuldig verborgen gehouden, dat niemand, ook van zijn familie niet, er eenige kennis van droeg.

Toen hij weer in mijn parochie terugkwam, was de nieuwe kerk voltooid en was zijn cadeau, de mooie kristallen chandelier, vooraan in de kerk opgehangen.

Reeds in de eerste week van zijn terugkomst in mijn parochie, kwam hij mij een bezoek brengen en deelde mij zonder omwegen zijn voornemen mede, waarvan ik kort te voren door den brief van den Apost. Vicaris was ingelicht. Hij verklaarde mij, dat hij geheel uit eigen beweging tot dien stap overging, omdat sinds heel lang reeds de stem van zijn geweten hem geen rust liet, zoodat hij nu zonder verder uitstel alles in orde wilde brengen.

Men begrijpt, dat we in de dagen heel wat met elkaar besproken hebben. Ook op godsdienstig gebied moest hij nog het noodzakelijk onderricht hebben.

Na zorgvuldige voorbereiding deed hij op 21 Augustus 19.. zijn afzwering van de vrijmetselarij in tegenwoordigheid van twee getuigen. De officieele akte hiervan berust in het archief der parochie. Een copie er van heb ik onder mijn berusting. Na afloop dezer ceremonie omhelsde hij mij en dankte mij ontroerd met tranen in de oogen. Weinige dagen daarna ontving hij ook de H. Communie. Voortaan zat hij tot groote stichting der geheele parochie vooraan in de kerk in de eerste bank en woonde steeds met de grootste godsvrucht de H. Mis bij.

Ik herinner me niet meer, hoe lang hij daarna nog in mijn parochie is blijven wonen. Ik geloof niet langer dan een half jaar. Daarna ging hij voor goed naar C. en kwam in mijn parochie niet meer terug.

Met opzet heb ik de geschiedenis dezer bekeering zoo breedvoerig verhaald, vooral om te laten uitkomen dat de bekeering geheel buiten mij om, geheel uit eigen beweging zonder den minsten invloed van andere personen plaats vond; ook als weerlegging van het lasterpraatje, wat naderhand door de broeders van troffel en winkelhaak werd rondgestrooid, dat X onder pressie van mij was overgehaald om de Vrijmetselarij af te zweren.

Een hunner was daarover zóó verontwaardigd, dat hij publiek vertelde, dat de bevolking van mijn parochie beter zou gedaan hebben met petroleum in mijn regenbak te gieten, dan zou ik mijn verdiend loon gekregen hebben. Voor deze hartelijkheid dank ik, zelfs nu nog na zooveel jaren, dezen broeder. In die dagen heb ik er smakelijk om gelachen.

Maar deze geschiedenis komt nu pas in zijn twee phase.

Om niet te uitvoerig te worden, bewaar ik dit gedeelte voor een volgenden keer.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

Oranjestad Aruba, 28 November 1932

Mijnheer de Redacteur,

Als Abonné op Uw blad en als belanghebbende zij het mij vergund de opname te vragen voor enkele regelen.

In enkele nummers van Uw blad is geschreven geworden over mijn beroep naar Willemstad's Vereenigde Protestantsche Gemeente enz.

In het nummer 26 dezer staat b.v. (overgenomen uit de *Aruba Gráfico*) als difinitief vermeld, dat mijn overplaatsing ingaat Januari a. s., daar ik pas 8 Januari op Aruba afscheid zal preeken.

Het is in dit verband beter te schrijven, dat dit niet meer dan plannen zijn, want dat er *officieel* nog niets vaststaat, omdat we nog steeds op de definitieve beslissing wachten.

Ik neem deze gelegenheid te baat, gedachtig aan het spreekwoord „Twee vliegen in een klap," nog even Uw aandacht te vestigen op enkele regels, ook in Uw nummer van 26 dezer voorkomende omtrent de bouwplannen op Aruba.

Oorspronkelijk is wel het plan geweest een nieuwe Kerk en pastorie te bouwen, want die laatste is hier nog steeds niet, niettegenstaande de Protestantsche Kerk hier ruim 100 jaar bestaat.

Doch voorloopig zal de Gemeente hier van Pastorie-bouw moeten afzien, alweer moeten afzien, daar door de jongste stormramp ook de Protestantsche Gemeente op Aruba getroffen is, n.l. onze Protestantsche Kerk in *Piedra Plat*, waar voor de zuiver Inheemsche bevolking ook in de Papiamentsche taal werd gepredikt, is helaas omgewaaid.

Uw blad heeft daar geen gewag over gemaakt, wat mij wel eeniger mate verwonderde. (Door ons niet bij de stormschadenberichten vermeld, omdat we eerst veel later daarvan kennis kregen. Red. Amigoe).

Gezien de noodzakelijkheid van een kerkgebouw met school-annexe daar ter plaatse zullen we nu waarschijnlijk de opbrengst van de te houden „Bazar" op 10 December a.s. ter beschikking stellen van den Kerkeraad, ten einde op *Piedra Plat* weer een nieuw kerkgebouw met schoolannexe te bouwen, omdat voor het Protestantsche deel der bevolking en ook uit zuiver historisch oogpunt, school en kerk daar onmisbaar zijn.

Vermoedelijk zullen door mijn eventueel vertrek naar Curaçao al die plannen voor de Kerk, School en Pastorie wel eenige vertraging ondervinden, maar laat ons hopen dat het niet te lang zal duren, deze plannen te verwezenlijken, vertrouwend dat de Koning der Kerk te Zijner tijd ook wel weer een Herder zal zenden naar zijn kleine kudde hier.

Gelukkig dat we allen weten, dat het werk Gods niet afhangt van menschen, maar alleen berust in Zijn Almachtige Handen.

U kent de geschiedenis van de Kath. Kerk van Santa Cruz?

Er was reeds lang behoefte daar aan vergrooting der Kerk.

Maar de menschen talmden maar, gelijk wij altijd doen.

Nu heeft Gods wind daar de toren en een stuk muur omgeblazen en besluit Mgr. Verriet in eens om de Kerk te vergrooten.

Gelukkig de mensch, die let op de vingerwijzing Gods.

Met dank voor de plaatsing,

ds. C. Milet de St- Aubin

Lezing van Dr. van der Sleen over Curacao, Aruba en Bonaire.

Amsterdam, 4 November 1932.

Voor een talrijk gehoor sprak Dr. W. G. N. van der Sleen hedenavond in het *Koloniaal Instituut* voor de leden, begunstigers en genoodigden van dit Instituut en van die van de Vereeniging *„Oost en West"* over zijn reis naar de Nederlandsche Benedenwindsche Eilanden.

Na een korte algemeene inleiding volgt een bespreking van elk eiland afzonderlijk, toegelicht door tal van mooie foto's, waarvan vele in kleuren. Dan komt het belangrijkste: De film.

Dr. van der Sleen is een boffert: In den korten tijd dat hij op Curaçao verbleef, zag en filmde hij de Intrede van Monseigneur Verriet, de opening van den Kolonialen Raad en — de gevolgen van een flinke regenbui. We zien Monseigneur zijn eerste schreden zetten op het altaar, we zien Zijne Excellentie Van Slobbe zijn rede uitspreken — we zien een stukje bloemenpracht.

Na een korten zwerftocht langs de haven trekken we de koenukoe in: We brengen een bezoek aan den Pastoor van Barber en toeven daar, waar de golven breken op de grillige kalkkust van Hato; we zien het planten van een trankeer van jatoe-stammetjes en gaan op de joewanajacht, steeds eigenaardigheden van het landschap belichtend.

Op Bonaire bespieden we de flamingo's in Goto door de tele-lens en vinden hun nesten aan den oever van het Pekelmeer; we bezoeken de visscherskolonie aan het Lac en krijgen een beeld van de koraalriffen aan de Westkust.

Op Aruba beklimmen we den Hooiberg en worden ons de cactustuinen bij den Kristalberg op schoone wijze gedemonstreerd.

We zijn verwend op filmgebied! Wanneer enkele zeer geslaagde opnamen ons verleiden tot het aanleggen van een maatstaf, hooger dan dien welke voor de toelichting van een reisverhaal gemeenlijk geldend is, dan moeten we het betreuren, dat deze film niet meer kon zijn dan een serie foto's ter illustratie van sprekers woorden. Het doet ons des te sterker het gemis voelen van een film, die een opbouwend beeld geeft van de menschelijke samenleving op deze eilanden, vervaardigd door een kunstenaar, die de eigenaardige schoonheid van het landschap tot het verkrijgen van een hoogere eenheid weet aan te wenden.

Sjon Piet.

BERICHTEN.

Vereeniging „Ontwikkeling en Ontspanning" van Militairen.

De jaarlijksche algemeene vergadering van de Vereeniging „O. en O." werd gehouden op Woensdag den 23 November j.l.

De Voorzitter de Heer van Dijk deelt mede, dat hij in het voorjaar naar Nederland vertrekt, reden waarom hij thans wenscht af te treden. Eveneens wenscht de Heer W. S. Ph. de Jong niet meer als bestuurslid aan te blijven wegens gezondheidsredenen. Voor de opengevallen plaatsen worden aangezocht de Kapitein der Mariniers Th. C. W. Michaëlis en de 1en Luitenant der Militaire Politie Troepen H. Molenbruggen, die beiden aannemen. Het bestuur van „O. en O." is voor 1932|1933 samengesteld als volgt:

Voorzitter Th. C. W. Michaëlis, Kapitein der Mariniers.

Secretaris G. Wilhelmy Damsté, 1ste Luitenant der Mariniers.

Penningmeester C. N. Winkel, Commandant Vrijw. Korps „Curaçao".

Commissaris J. C. A. Scholte, Commandant Hr. Ms. „Van Nes"

idem H. Molenbruggen, 1e Luitenant Mil. Politie Troepen.

Een studiereis.

Vorige Zaterdag zijn met het S.S. *Atlas* naar de Bovenwindsche eilanden vertrokken de Eerw. fraters Canutus, Realinus en August, alle drie onderwijzers aan het St. Thomascollege. Het meest voor de hand liggend is natuurlijk dit reisje te beschouwen als een ontspannings- en vacantiereisje. Toch is dat niet geheel juist. Want het is op de eerste en voornaamste plaats bedeld als een studiereis in verband met het aardrijkskundig onderwijs onzer eilanden op onze scholen. Verder ook nog in verband met een groot encyclopedisch werk dat in Holland wordt uitgegeven en waarin ook onze eilanden zullen besproken worden.

En nu is het zaak, dat dit zoo oordeelkundig mogelijk geschiedt, zoodat er ook door deskundigen niets op aan te merken valt. En dan kan men van veel zaken door eigen aanschouwing en onder goede geleide en voorlichting een veel beter inzicht verkrijgen, dan alleen door nog eens te lezen en te herhalen wat anderen er reeds vroeger over geschreven hadden. Ook is het plan een nieuwe collectie foto's van daar mee te brengen.

Wij hopen, dat de reis in alle opzichten zal slagen.

Reisplan Torpedobootjager „Van Nes"

Maandag is Hr. Ms. *Van Nes* uit onze haven vertrokken. In de Hollandsche bladen vonden we het volgende reisplan vermeld:

Hr. Ms. torpedobootjager *„Van Nes"*, onder bevel van luitenant ter zee 1e klasse J. C. A. Scholte, op Curaçao gestationneerd, zal einde November en de eerste helft der maand December een oefeningsreis maken. Het reisplan is als volgt vastgesteld: Vertrek van Curaçao 28 November; aankomst te Kingston (Jamaica) 30 November; vertrek van daar 5 December; aankomst te Port au Prince (Haiti) 7 December; vertrek vandaar 15 December; terugkomst op Curaçao 16 December.

Wijziging van accijns op Geslacht.

Bij den Raad is ingekomen een voorstel tot wijziging van de *Geslachtverordening"* waarbij van accijns vrijgesteld wordt slachtvee, afkomstig uit dit gebiedsdeel.

We lezen in de memorie van toelichting:

„Teneinde de veeteelt binnen het gebiedsdeel te bevorderen door de eigenaren van slachtvee in de gelegenheid te stellen hunne runderen in de hoofdplaatsen van Curaçao tegen prijzen van de hand te doen, waarmede zij zullen kunnen concurreeren met de importeurs van slachtvee uit het buitenland, wordt het voorstel gedaan de runderen, die van het gebiedsdeel afkomstig zijn, van accijns vrij te stellen.

Door deze hulp aan de inheemsche veehouders zal de bevolking geenerlei nadeel ondervinden, daar de prijs van buitenlandsch vee tengevolge van den voorgestelden maatregel niet wordt verhoogd; de inkomsten, die de schatkist door de nieuwe bepalingen derven zal, beteekenen voor haar in de eerste jaren eenig nadeel, waar tegenover evenwel in de toekomst bij toenemende productie voordeelen zullen staan bij eene opleving van de veehouderij."

De drijvende tentoonstelling.

Maandagmorgen half 8 uur kwam het S.S. *Point Aneha* van de *Pacific Mail Line* onze haven binnen. Ook onze Redactie ontving een vriendelijke uitnoodiging van den Heer J. Menge Directeur van de *Curacao Trading Co.* om deze tentoonstelling te komen bezoeken. De eerste voormiddag van 10 tot 12 uur was geserveerd voor autoriteiten, den groothandel en de Pers.

Door alle reclame, voor deze eigenaardige tentoonstelling reeds maanden tevoren gemaakt, was de verwachting hier vrij hoog, misschien wel wat te hoog gespannen. Doch voor alles moet men het iniatief, de originaliteit van het idee en de durf en echt Amerikaansche ondernemingsgeest bewonderen een dergelijk plan uit te voeren, om de producten van de industrie en landbouw van de westkust der V. St. in een drijvende tentoonstelling bijeen te brengen en zoo voor de oogen der bewoners der Antillen en der havensteden van Centraal en Zuid-Amerika uit te stallen.

De afdeeling voor hout- en machineindustrie, moderne huis- en tuinmeubelen e.d. was het best vertegenwoordigd, doch waarvan juist hier het minste aftrek kan verwacht worden.

Uit den aard der zaak werd er van de tentoongestelde artikelen niets verkocht, alleen werden door de vertegenwoordigers der firma's bestellingen in ontvangst genomen. Of deze hier goede zaken gemaakt hebben en over hun succes tevreden zijn, zal moeielijk kunnen achterhaald worden.

De rondreis gaat na het Panamakanaal langs Carthagena, Pto Columbia, Curaçao, La Guayra, Jamaica, Port-au Prince (Haiti), terwijl op Cuba de havens Santiago, Manzanillas, Cienfuegos, Havana en in Mexico de havens Vera Cruz en Tampico worden aangedaan.

In dank ontvangen.

Van het hoofdagentschap van de *Compañia Trasatlántica* 24 State Street New-York, het Columbusnummer van het Tijdschrift *Spain*.

— van de firma Mensing & Co, een wandkalender voor 1933, met mooie foto van het groote winkelpand waarin de firma haar zaak gevestigd heeft.

Examens

De aandacht van belanghebbenden wordt gevestigd op de bekendmaking van den Inspecteur van het Onderwijs, voorkomende in de Curaçaosche Courant van den 25en November 1932, waarbij de gelegenheid opengesteld wordt zich aan te melden voor de Najaarsexamens 1932 van de Vereeniging van Leeraren in het Boekhouden en de Vereeniging L. I. T. E. H.

Petroleumraffinaderijbelasting.

In verband met de invoering van de verordening tot tijdelijke heffing van een bijzonder invoerrecht op benzine, heeft Z. E. de Gouverneur aan den Raad voorgesteld, de verordening betreffende de petroleumraffinaderijbelasting in te trekken.

De salarissen der Ambtenaren.

Omtrent het ingezonden stuk van de vorige week over genoemd onderwerp, ontvingen we van bevoegde zijde de mededeeling, dat het niet in de lijn van het Bestuur ligt, om de lagere salarissen méér te korten dan de hooge. Deze mededeeling werd ons echter gedaan, zonder dat hiermede bedoeld werd het overige deel van het ingezonden stuk te bevestigen.

De verhuizing der Militaire Politie.

Nader vernamen we hieromtrent, dat de verhuizing naar het *Waterfort* 14 personen betreft. De verplaatsing geschiedt voornamelijk uit zuinigheidsoverwegingen. Op Plantersrust komt door de verhuizing slechts één huis vrij.

Indertijd is voor de verhuizing wel op de begrooting f. 30.000 daarvoor aangevraagd, maar door den Raad geweigerd.

Het bestuur heeft toen echter slechts voor fl. 650.— aan Plantersrust verbouwd.

Toeristenboot.

De volgende week 6 December dus op St. Nicolaas feest wordt hier verwacht de Duitsche toeristen boot *Columbus*, komende van New-York. Aanlegplaats is Caracasbaai.

Fleschjesdag.

Wat is fleschjesdag?

Menigeen heeft veel leege bierfleschjes in huis en weet er geen mee. De raad *Padvinders* willen u helpen en komen de volgende week Zaterdag 10 December aan uw huis om al die leege fleschjes op de halen. Geef ze hun cadeau. U doet er een goed werk mee. Bovendien voor het geld, dat ze voor die fleschjes krijgen, koopen ze allerlei goeds als Kerstmisgaven voor arme kinderen.

Van harte aanbevolen.

Aankomst en vertrek der schepen in de maand December 1932.

S. S.	Aank	Van	Vertr.	Naar
Oranje-Nassau	4	New-York	4	Amsterdam
Lara	4	New-York	4	Maracaibo
Caracas	4	Maracaibo	4	New-York
El Libertador	4	Maracaibo-Aruba	5	Aruba-Maracaibo
Stuyvesant	5	Amsterdam	5	New-York
Carl Legien	5	Hamburg	5	Cristobal & Z Amerika
Colombus	6	New-York	6	Cristobal
Boskoop	6	Costa del Pacifico	6	Liverpool, Rotterdam & Amsterdam
Atlas	6	St. Kitts, St. Eust., Saba, St. Martin & Bonaire	-	Curaçao
Venezuela	7	Amsterdam	7	P. Limon
Midas	7	Kingston, Haiti	-	Curaçao
Baralt	7	S. Domingo	-	Curaçao
El Libertador	7	Maracaibo-Aruba	8	Aruba-Maracaibo
Colombia	7	P. Limon	8	Amsterdam
Trujillo	8	Maracaibo-Aruba	8	La Guaira
Neubau	8	Hamburg	8	Cartagena
Bodegraven	8	Amsterdam	8	Costa del Pacifico
Alemania	8	Maracaibo-Aruba	9	Aruba-Maracaibo
Midas	-	Curaçao	8|9	S. Domingo
Astrea	9	Maracaibo	9	New-York
Magdalena	9	Hamburg	9	P. Limon
Miranda	10	Maracaibo	-	Curaçao
Atlas	-	Curaçao	10	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts.
Baralt	-	Curaçao	10	Kingston, Jacmel, Aux Cayes, Aquin, Jeremie, Miragonae, Petit Goave
Carabobo	10	New-York	10	Maracaibo
Trujillo	10	La Guaira	10	Aruba
Magallanes	10	Barcelona	11	Cristobal

Feest Comité „Willem de Zwijger."

Ons bericht in vorig nummer omtrent de samenstelling van dit feest comité eischt eenige aanvulling en verbetering.

De Heer S. M. L. Maduro schrijft ons, dat de eer van het initiatief niet aan hem toekomt, maar aan den Heer M. M. PINEDO, Oud-consul der Nederlanden te Havana (Cuba), die de eerste vergadering van de vorige week Donderdag opende.

Allereerst kwam aan de orde de verkiezing van een Bestuur, dat als volgt is samengesteld:

Eerevoorzitter: Zijn Exc. Gouverneur v. Slobbe
Voorzitter de Hr. H. Schotborgh
1ste Ondervoorzitter M. M. Pinedo
2e „ „ Jac. F. Haayen
1ste Penningmeester S. M. L. Maduro
2de „ „ Elias M. Curiel
1ste Secretaris Jan Rustige Jr.
2de „ „ J. W. S. Beaujon

Bij afwezigheid van den benoemden Voorzitter, werd die eerste vergadering verder geleid door den Hr. J. F. Haayen.

Naderhand werd van den Heer Schotborgh bericht ontvangen, dat hij om bijzondere reden deze functie niet kan aannemen.

Naderhand heeft de Hr. Mr. S. G. v.d. V. Zeppenfeldt als lid van het comité ontslag genomen en is daarvoor in de plaats gekomen de Hr. H. J. A. Schroeder, inspecteur van het onderwijs. Ook is de Procureur M. v. Dijk tot het Comité toegetreden met den Hr. M. Michaëlis, Kapitein van de Mariniers.

— Dienzelfden avond werd ook een Pers-comité benoemd, waarin de Redacteurs van de hier verschijnende bladen zijn aangezocht zitting te nemen, zoodat deze thans is saamgesteld uit de Heeren J. W. S. Beaujon (*Onpartijdige*), Pater R. Dellaert (*La Union*), Pater M. Hulsman (*Amigoe di Curaçao*) J. B. Suarez (*La Prensa*) en R. J. C. Wahlen (*La Cruz*). Deze laatste heeft evenwel bedankt. Al deze redacteurs zijn eveneens opgenomen als lid in het Hoofdcomité.

Op deze eerste vergadering werd tevens meegedeeld, dat het plan was den Gouverneur te verzoeken om den 24n April, den geboortedag van den Prins van Oranje, tot een nationalen feestdag te verklaren. De opzet van dezen feestdag moest zijn, deze door alle groepen der bevolking met de grootst mogelijke eenheid, eensgezindheid en verdraagzaamheid te vieren, daarbij alles te vermijden wat zou kunnen scheiden en splitsen en ook deze gelegenheid aan te grijpen om den band tusschen Nederland en Curaçao nog nauwer aan te halen.

Het plan is, dat dit feest als een nationale feestdag zal gevierd worden niet alleen op Curaçao, maar ook op de andere eilanden van dit gebiedsdeel.

Daarom zal dit feestcomité ook voor de andere eilanden optreden en inmiddels om steun en medewerking verzoeken van de H.H. Gezaghebbers, en van de Curaçaoenaars in de omliggende republieken.

In principe werd ook reeds aangenomen een opstellen-wedstrijd uit te schrijven voor de hoogste klassen der scholen en daarvoor de medewerking van den Heer Inspecteur van het Onderwijs in te roepen. Voor dezen wedstrijd zullen ook eenige prijzen beschikbaar worden gesteld.

Nog werd dienzelfden avond een vlaggencommissie benoemd bestaande uit de H.H. W. Antheunissen en C. N. Winkel.

Een *commissie* van advies werd ingesteld bestaande uit de H.H. Haim Cohen Henriquez, G. H. Eskes, J. H. Sprockel en C. N. Winkel, voor een voorloopige samenstelling van het feestprogram voor dien dag.

Verdere bijzonderheden en samenstelling van nog andere subcommissies geven we in ons volgend nummer.

POLITIE BERICHTEN.

Sedert de vorige opgave werd door de Politie o.m. procesverbaal opgemaakt terzake: diefstal 14 maal, diefstal met braak 2 maal, verduistering 3 maal, mishandeling 8 maal, vernieling 5 maal, heling 1 maal, meineed 1 maal, overtreding der Vergunningsverordening 4 maal, beleedigingen 6 maal, dronkenschap 6 maal, verkeersovertredingen 34 maal en andere overtredingen 10 maal.

In samenwerking met de Bewakingsdienst der C. P. I. M. is door een tweetal bewakers van dien dienst een man aangehouden, die zich aan meerdere diefstallen op de terreinen dier Maatschappij had schuldig gemaakt. Terzake heling van voorwerpen van dien diefstal afkomstig, zal tegen eenige personen procesverbaal worden opgemaakt.

Varias.

De Kerk in Mexico.

De *Osservatore Romano*" bevatte dezer dagen een aantal interessante bijzonderheden over den toestand in Mexico, welke in de „*Kansas City Star*" door den bisschop van Oklahoma. Z. H. E. Monseigneur Franciscus Kelley, werden gepubliceerd.

Mgr. Kelley heeft den toestand in Mexico de laatste twintig jaren bestudeerd. Vóór zijn benoeming tot bisschop van Oklahoma, heeft hij jaren lang de zielzorg uitgeoefend over de naar Amerika uit geweken Mexicanen, ten tijde van de revolutie onder Carranza en Villa.

Op de eerste plaats vraagt Mgr. Kelley in zijn artikel den Amerikanen, wat zij er wel van zeggen zouden, als hun regeering er plotseling uit haat tegen den godsdienst toe zou overgaan een enkelen methodistischen prediker te belasten met de zielzorg voor honderdduizend geloovigen, als men aan een sekte alle kerken zou ontnemen, welke zij met haar eigen geld gebouwd had, als men den geestelijken elk staatsburgerlijk recht zou ontnemen en als men den sekten het recht zou weigeren in haar eigen instellingen haar geestelijken zelf te vormen. Wat zouden de Amerikanen er wel van zeggen, als men het leger des heils in de Vereenigde Staten zou opheffen, of zijn leden in de gevangenis werpen, alleen omdat zij trouw zijn aan hun principes?

Mgr. Kelley verklaart in zijn artikel, dat op het oogenblik in Mexico de Katholieke Kerk feitelijk geheel zonder geestelijken is.

Men moet niet vergeten, aldus Mgr. Kelley, dat Mexico geheel zijn cultuur alleen aan den arbeid der Katholieke Kerk te danken heeft.

Natuurlijk spreken de tegenwoordige machthebbers in Mexico met ophef over de ongehoorde rijkdommen der kerk, wat jammer genoeg, in de wereld veel geloof vindt. Uit officieele documenten kan echter gemakkelijk bewezen worden, dat de Katholieke Kerk met al haar schenkingen, de colleges en liefdadigheids-instellingen inbegrepen, niet eens zooveel bezit als de waarde der schenkingen der drie Amerikaansche universiteiten van Columbus, Herward en Chicago. De inkomsten van de Columbis-universiteit zijn in het afgeloopen jaar grooter geweest dan alle inkomsten van de Katholieke Kerk in Mexico.

Men heeft den Paus ervan beschuldigd „aanmatigend" te zijn geweest, toen hij de encycliek „*Acerba animi*" uitvaardigde, hoewel hij niets anders verlangde dan de godsdienstvrijheid voor de Katholieke Kerk De Paus heeft het recht en den plicht de godsdienstige vrijheid van al zijn kinderen te bevorderen en te te verdedigen, zooals ook de Katholieken het recht hebben op hunne wijze God te dienen.

De nieuwste bevolkingscijfers.

Aan het Statistisch Jaarboek van den Volkenbond ontleenen wij de navolgende belangrijke gegevens omtrent de bevolking van de voornaamste Europeesche landen.

Duitschland heeft thans 64.484.000 inwoners, Engeland 45.987.000; Frankrijk 41.800.000; Italië 41.100.000; Spanje 23 581.000; Griekenland 6.394.000; Bulgarijë 2.944.000; Noorwegen 2.811.000; België 8.002.000; Nederland 7.902.000; Finland 3.390.000; Albanië 1.020.000; Roemenië 18.025.000; Joego-Slavië 13.884.000; Europeesch Turkijë 8.000.000,

Per vierkante kilometer wonen in Duitschland 138 menschen, in Engeland 188; in Frankrijk 107, in Italië 132, in Spanje 46, in Griekenland 49, in Bulaarije 57, in Noorwegen 8, in België 269, in Finland 10, in Albanië 36, in Roemenië 61, in Joego-Slavi 53 en in Turkije 46 menschen, terwijl Nederland 242 inwoners per vierkante kilometer.

Na België is Nederland dus het meest dichtbevolkte land van Europa. Italië is van 1911 tot 1921 met 4.000 000 inwoners toegenomen, ook de bevolking van Duitschland is belangrijk vermeerderd.

Frankrijk telde in 1911 nog 39.192.000, inwoners maar nà den oorlog nog slechts 38.798.000 ondanks de annexatie van Elzas en Lotharingen. Dank zij de immigratie is het aantal inwoners thans tot boven de 41.000.000 gestegen.

Het geboorte-overschot bedraagt thans 16,7 voor Polen; 15.6 voor Roemenië; 14.8 voor Bulgarije; 14 voor Griekenland; 13.9 voor Nederland; 12.7 voor Italië; 11.4 voor Spanje; 6.4 voor Duitschland; 5 6 voor Zwitserland; 5.4 voor België; 3.5 voor Zweden; 3.3 voor Oostenrijk; 2.5 voor Estland en ten slotte 2.4 voor Frankrijk. Dit cijfer is het laagste voor geheel Europa.

Een bisschop-vliegenier.

De bekende Mgr. Spellmann, de nieuwe hulpbisschop van Boston die dezer dagen met het Ital. stoomschip „*Rex*" te New-York arriveerde, is wellicht de eenige bisschop ter wereld, die een vliegeniersdiploma heeft behaald. Tijdens zijn verblijf in Italië heeft Mgr. Spellmann zich laten inschrijven als leerling van een Luchtvaartschool en na enkele weken reeds proeven van bekwaamheid afgelegd, zoodat het brevet aan hem werd uitgereikt. Mgr. Spellmann maakte tijdens het Internationaal Eucharistisch Congres van Dublin deel uit van het gevolg van den Pauselijken Legaat Kardinaal Lauri.

„Betaal uw schulden."

Deze wijze ies wordt herhaaldelijk verkondigd. En niemand zal, dit opvatten als een beleediging.

Maar hoe, wanneer iemand op een hel-roode briefkaart met groote letters laat drukken: „Betaal uw schuld" en deze over de post aan iemand toezendt? Dan zou men geneigd zijn te zeggen, dat de kwestie geheel anders wordt. Vooral, wanneer de afzender een vordering heeft op den geadresseerde en deze zijn schuld maar steeds niet betaalt.

In een dergelijk geval toch is het van den afzender van die briefkaart niet meer te beschouwen als het geven van een wijze les, doch een poging om den ander tot betaling te dwingen door hem op zeer in het oog loopende wijze ook bij anderen te bestempelen als iemand, die zijn schulden niet betaalt. Geen wonder dan ook, dat de politierechter den afzender van die kaart schuldig verklaarde aan eenvoudige beleediging en hem deswege straf oplegde.

Van dit vonnis ging de veroordeelde in hooger beroep en het Gerechtshof te Amsterdam vereenigde zich met het standpunt van den eersten rechter, die van meening was, dat het toezenden over de post, van een dergelijke kaart, die zoozeer de aandacht trekt door kleur en inhoud, op zichzelf een beleedigend karakter draagt, zoodat ook het Hof den afzender schuldig verklaarde aan de te laste gelegde eenvoudige beleeding, zooals die bij art. 266 Sr. is strafbaar gesteld.

Nadat dus tweemaal was uitgemaakt dat het per post toezenden van een felroode kaart met de woorden „Betaal uw schuld" was een beleediging van den geadresseerde, ging de afzender van die kaart in cassatie bij den Hoogen Raad.

En ziet, daar werd uitgemaakt, dat het geen beleediging is.

De vonnissen van politierechter en gerechtshof werden vernietigd. De Hooge Raad maakte uit, dat het bewezen verklaarde niet strafbaar is volgens art. 266 Sr. en ook niet elders dan in. 266 Sr. is strafbaar gesteld en ontsloeg op dien grond den verdachte van elke rechtsvervolging terzake van het ten laste gelegde en bewezen verklaarde.

De Hooge Raad stelde zich hierbij op het standpunt, dat het bewezen verklaarde ten onrechte onder hetbereik van art. 266 Sr. is gebracht, daar de tot een bepaald persoon gerichte aanmaning om zijn schuld te betalen niet de zedelijke waarde of het karakter van den aangemaanden aantast, noch eenige minachting voor dien persoon tot uitdrukking brengt en zulks niet anders wordt, wanneer deze aanmaning in groote zwarte letters op helrood gekleurd papier is gedrukt of door middel van een per post toegezonden briefkaart ter kennis van den aangemaande wordt gebracht.

De Hooge Raad kan ook niet als juist aanvaarden de stelling, dat het door een schuldeischer aan iemand, die zijn schulden niet betaalt, te kennen geven, zij het dan ook op zeer opvallende wijze, dat hij zijn schulden moet betalen, als een beleediging in den zin der wet zou zijn op te vatten.

Ook de advocaat-generaal had in zijn conclusie dezelfde meening gehuldigd, onder meer zich beroepende op de in verschillende arresten van den Hoogen Raad tot uiting gekomen opvatting, dat een woord, dat noch in zijn gewone, noch in overdrachtelijken zin beleedigend is, dit niet wordt wanneer of doordat men het bezigt met het opzet om te beleedigen. Een geheel andere vraag, zegt de advocaat-generaal, is, of de handelwijze kiesch is.

Dit acht hij niet het geval, doch deze vraag komt niet ter sprake bij de beoordeeling van de andere vraag, of handeling valt onder art. 266 Sr.

We weten dus in ieder geval, dat al is het dan niet strafbaar volgens onze strafwet, het toch stellig niet kiesch is om op een dergelijke manier schuldenaars te bewegen tot het betalen van hun schulden.

Een stille wereldreiziger.

In San Francisco woont een 73-jarige oude heer, die reeds 13 maal een reis om de wereld heeft gemaakt.

Nog onlangs werd deze globetrotter door het stadsbestuur van Genua gehuldigd, omdat hij reeds 13 keer in deze stad vertoefde. Telkenmale bleef hij zes dagen in zijn hotel om dan weer verder te gaan; zoo heeft hij met goed succes zijn 13e reis volbracht. Deze levenslustige oude heer heeft in den loop der jaren 1.800.000 K.M. afgelegd; de man mag wel een gelukskind genoemd worden, daar hij op reis nog nooit is ziek geworden. Integendeel het reizen schijnt hem goed te doen en hij is dan ook van plan, om steeds op reis te blijven gaan. Gelukkig, dat de man er voor in staat is, want hij is multi-millionnair.

Twee theaters in New-York gesloten.

Twee scherpe hoofdartikelen in de New-Yorksche „*Catholic News*" hebben geleid tot de sluiting van de *Republic* en *Eltinge* theaters in West Forty-secondstreet, die in geheel New-York berucht waren om hun onzedelijke voorstellingen.

Het resultaat van dit ingrijpen der katholieke krant is des te merkwaardiger, waar herhaalde stappen van de geestelijkheid der verschillende kerkgenootschappen en zelfs van den kardinaal-aartsbisschop van New-York zonder succes zijn gebleven.

De „*Catholic News*" deed een beroep op den nieuwen burgermeester van New-York, MCKEE, den opvolger van den bekende Jimmy Walker en verklaarde, dat hij hopelijk ook aan de onzedige theatervoorstellingen een einde zou kunnen maken, nadat het hem in veertien dagen gelukt was, de meest verspreide corruptie uit te roeien.

Twee dagen later verklaarde de burgemeester, dat hij zich terstond met de kwestie zou bezighouden. Na nog eens twee dagen beval hij den commissaris voor de vergunningen de speelvergunning der betrokken theaters in te trekken, waarop zij onverbiddelijk door de politie werden gesloten.

De pers van New-York, *die het optreden van den burgemeester eenstemmig goedkeurt*, verklaart onomwonden, dat het alleen aan het ingrijpen van het katholieke blad te danken is, dat aan deze schunnige voorstellingen een eind gemaakt is.

Gewetensvrijheid in Spanje.

Naar de Spaansche bladen melden, is in Vale de Alba, een dorpje in de provincie Castellon, de kerk gesloten nadat de dienstdoende priester verbannen was. Hetzelfde geval heeft zich ook voorgedaan te Villanueva de Alcolea waar de geestelijken werden verbannen op verzoek van *enkele* dorpsbewoners. Een protest van de *groote meerderheid* der bevolking bij den gouverneur der provincie leidde tot geen enkel resultaat: een deputatie van de Katholieken van Villanueva werd zelfs niet eens ontvangen.

De groote willekeur, die uit deze feiten spreekt, breekt eenigszins de eentoonigheid van de dagelijksche iange lijst van aanslagen op de vrijheid van geweten en de rechten der Kerk, die door de sectarische burgemeesters worden geschonden.

Geestelijken worden beboet of in hechtenis genomen, omdat zij aanwezig waren bij een begrafenis of een godsdienstoefening hebben gehouden in een particuliere woning. Zelfs vrouwen en kinderen werden in de gevangenis opgesloten, omdat zij 'n kruisje om den hals droegen.

„El Debate" richt naar aanleiding van deze gebeurtenissen een scherp protest tegen de regeering, die geen enkelen maatregel neemt om de vrijheid ven geweten, die door de grondwet gewaarborgd is, te beschermen tegen het sectarisch optreden van verschillende burgemeesters, die steunen op de onwetenheid en onverschilligheid van de volksmassa.

Naar uit Valencia vernomen wordt, heeft de socialistische burgemeester van deze stad bekend gemaakt, dat het H. Hartmonument, dat in 1922 met grootsche plechtigheid werd opgericht, verwijderd zal worden.

Door verschillende invloedrijke personen is nog getracht om dit besluit ongedaan te maken maar alles te vergeefsch.

Daar de Katholieken van Valencia in de laatste dagen het beeld in grooten getale kwamen vereeren, heeft de burgemeester bovendien „samenscholingen" van meer dan drie personen verboden.

Haar laatste wensch vervuld.

Een Amerikaansch priester, wien wij de eer en het voorrecht hadden tijdens een reis te ontmoeten, gaf ons op onze vraag:

Welk wel het ontroerendste gebeuren was uit zijn priesterleven in de Vereenigde Staten het volgende verhaal.

Enkele jaren geleden belde een voornaam zakenman uit de stad zijner bediening aan zijn pastorie en vroeg den priester te mogen spreken.

Toen deze verscheen, wees de man zonder eenige verklaring of inleiding op den ring aan zijn vinger en op een tweeden aan zijn horlogeketting; beide vrijmetselaarskenteekenen.

Er verliepen eenige oogenblikken zonder dat een van beiden een woord sprak.

De bezoeker begon dan: „U ziet deze ordeteekens? Weet, dat ik een vrijmetselaar van den 33sten graad ben, en in de loge een voorname betrekking heb waargenomen."

Weer een kort veelbeteekend stilzwijgen.

„Ik ben hier binnengekomen, Eerwaarde, om u te vragen, of u wat tijd beschikbaar hebt, dewijl ik wil biechten."

De priester hield zijn adem in. „Goed, maar, waarde vriend, weet u, wat ge gaat doen?"

„Ik geloof van ja. Ik heb er over nagedacht dertig jaar lang."

Dan begon hij de aanleiding daartoe te verhalen:

„Zoowat dertig jaar geleden moes mijn dierbare echtgenoote een gevaarlijke operatie ondergaan. Het was een hachelijk oogenblik, en ge kunt u den strijd in mijn hart voorstellen. Toen zij op de operatietafel lag, boog ik mij over haar, om haar een laatste kus te geven en vroeg haar, of ik nog iets voor haar doen kon. Ik voelde wel, ik was niet in staat om iets te doen, maar droefheid deed mij verlangen toch iets te beproeven."

„Ja" antwoordde zij met fluisterende stem, „bestudeer den katholieken godsdienst."

„Ik beloofde aan haar wensch te zullen voldoen, en ik woord gehouden. Dertig jaar lang is die belofte niet uit mijn herinnering verdwenen en heb ik al dien tijd den katholieken godsdienst bestudeerd. U begrijpt, dat mij dat soms geweldigen strijd gekost heeft, maar ik heb mij over vooroordeel en alle moeielijkheden heengezet. Ik ben nu overtuigd. — Hier ben ik eindelijk."

St. Thomas-College

R. K. Mulo voor Jongens

Gelegenheid tot aangifte vanaf 10 December dagelijks van 8 tot 12 v.m

Gelieve het vaccine-bewijs mede te brengen.

Het hoofd der school

2—4 *Frater M. Canutus.*

JOHNNIE WALKER

Geen betere WHISKY te verkrijgen

MORRIS E. CURIEL & SONS.

Agenten.

Hazekamp's Oude Jenever

in alle opzichten prima!

Te bevragen bij

E. & G. MARTIJN

Agenten.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

HAMBURG-AMERIKA LINIE

(HAMBURG-AMERICAN LINE)

Fast Passenger and Freight Service with the luxurious and new Motorships:

ORINOCO & MAGDALENA

(14,100 TONS DISPLACEMENT)

two of the best boats in service between Westindies, Central-America, and Europe.

Now in construction to be put soon in service, two other modern Motorships with still greater improvements, viz:

CARIBIA & CORDILLERA

(10,000 TONS DISPLACEMENT - 17 KNOTS SPEED)

NEXT SAILINGS:

to Puerto Colombia, Cartagena, Cristobal *, and Puerto Limon:		to Plymouth, Cherbourg, Amsterdam, and Hamburg, via Venezuela, and Trinidad:	
Magdalena	Dec. 9	Orinoco	Dec. 3
Antiochia	Dec. 27	Kreta	Dec. 18

FREIGHT SERVICE ONLY:
(Next Sailing subject to Change)
to Puerto Colombia and Cartagena, eventually via Santa Marta:

Luebeck Dec. 21

SERVICE WITH MARACAIBO:
with the branch steamer "Alemania" (for Passengers and Freight) running between Curaçao and Maracaibo, eventually Aruba and Bonaire, in connection with the above transatlantic boats:

For further informations please apply to the Agents:

EDWARDS, HENRIQUEZ & CO.

CURAÇAO, De Ruyterplein 1—3, Telephone: 106

W. F. CRAANE, ARUBA

La peste bubónica, una de las enfermedades más temibles para el género humano, se propaga muy extensamente por las pulgas. Protéjase Ud. contra estas peligrosas visitantes a cuyo paso se cierne la muerte. Pulverice Flit.

Flit pulverizado mata moscas, mosquitos, pulgas, hormigas, polillas, chinches, cucarachas y sus huevos. Es mortífero para los insectos pero inofensivo para las personas. Fácil de usar. No mancha. No confunda al Flit con otros insecticidas.

Busque al soldadito en la lata amarilla con la faja negra

Pulverice **FLIT**

MARCA REGISTRADA

Para protección de Ud., el Flit se vende solamente en latas selladas.

ALUMINUM LINE.

Geregelde vracht en passagiersdienst tusschen New Orleans, Mobile, **Port au Prince, Santo Domingo**, CURACAO, Puerto Cabello, La Guaira en PARAMARIBO, en **vandaar direct naar CURAÇAO** en New Orleans als volgt:

	Vertr. NEW ORLEANS	Aank. CURAÇAO	Aank. PARAMARIBO
SS. "AUSTVANGEN"	Nov. 19	Dec. 2	Dec. 19
SS. "VESTVANGEN"	Dec. 3	Dec. 16	Dec. 23
SS. "DALVANGEN"	Dec. 19	Dec. 30	Jan. 6, 1933.

	Vertr. PARAMARIBO	Aank CURAÇAO	Aank. NEW ORLEANS
SS "DALVANGEN"	Nov. 30	Dec. 3	Dec. 11
SS. "AUSTVANGEN"	Dec. 14	Dec. 17	Dec. 25
SS. VESTVANGEN"	Dec. 28	Jan. 1, 1933	Jan. 9, 1933

Cabine Klasse naar Paramaribo	Fls. 125.—
Dekpassage naar Paramaribo	„ 62.50
Cabine Klasse naar New Orleans	„ 250.—

JOHN G. EMAN, Agent Aruba.

S. E. L. MADURO & SONS — Agenten.

De Ruyterplein. Tel: No. 72 & No. 505.

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO., LTD., SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

SNELSTE VERBINDING MET PASSAGIERS BOOTEN TUSSCHEN CURACAO EN

SOUTHAMPTON: LONDEN:	SS. "MATAROA"	(12.500 ton)	Jan. 3/4, 1933
	SS. "RUAHINE"	(11.000 ton)	Jan. 17/18, 1933
	SS. "ROTORUA"	(12.250 ton)	Jan. 10/11, 1933

S.S. "MATAROA" & "RUAHINE" slechts CABINE Klasse, £ 35 minimum.
SS. „ROTORUA" slechts TOURISTE KLASSE, £ 20.— minimum.

PANAMA & NEW-ZEALAND	SS. „TAMAROA"	(12.500 ton)	Dec. 13/14
	SS. „REMUERA"	(11.500 ton)	Dec. 27/28
	SS. „AKAROA"	(15.000 ton)	April 3/4, 1933.

S.S. "REMUERA" 1e. 2e. 3e. Klasse
SS. „TAMAROA" en „AKAROA", alleen CABINE Klasse:
naar PANAMA £ 5.— minimum.
naar NEW ZEELAND £ 42.— minimum.

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS VAN DEN DAG.

John G. Eman — Oranjestad, Aruba.

S. E. L. MADURO & SONS — Agenten.

35 De Ruyterplein 2. Telephoon: No. 72 & No. 505.

Gediplomeerd 1ste Stuurman ter koopvaardij.

Geeft les in Rekenkunde, Algebra, Vlakke meetkunde, Goniometrie, Vlakke driehoeksmeting, Stereometrie, Boldriehoeksmeting Zeevaartkunde.

Opleiding voor toelatings examen voor verschillende Zeevaartscholen in Nederland.

3—3 Br. Bureau van dit blad.

BEKENDMAKING.

De Directeur van den Gezondheidsdienst wenscht in het algemeen de aandacht te vestigen op artikelen 17 en 18 van de verordening van den 9n Juni 1921 (P. B. 1931 No. 66), houdende bepalingen ter bestrijding van besmettelijke ziekten, welke artikelen voorschriften inhoudend betreffende het inhouden van waterin tonnen, vaten, putten, gooten, blikken en andere voorwerpen, alsmede het hebben van waterplassen op erven in het stadsdistrict.

De Directeur voornoemd,

2-2 P. I. HENRIQUEZ.

THEATER BRION.

Op 2den Kerstdag

opvoering van

BETHLEHEM

door het

Apostolaat der Zee.

Een prachtig mysteriespel met schitterende costuums en decors van het Heilig Land, muziek en kerstgezangen.

2—3

Juist ontvangen:

versche Hollandsche roomboter, merk "FRICO" per pondspak f 1.-- per 1/2 pondspak f 0.55. "CREMA" (roomboter melange) vervangt natuurboter).

Uit vrieskamer per 1/2 K.G. pak f 0.60
Per 25 lbs blik f 11.--
„ 4 „ „ „ 2.--
„ 2 „ „ „ 1.10
„ 1 „ „ „ 0.60

Prima Kwaliteit Geelvleezige Hollandsche Aardappelen, Kruimig f 4.50 per krat, franco thuis.

AUTO-RICHTINGAANWIJZERS tegen opruimingsprijs, Nederlandsch Fabrikaat.

Alleen bij: F. VREUGDENHIL.

De Ruyterkade 36.

Compania Trasatlántica

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar Pto. Colombia, Cristobal, PTO. LIMON PTO. BARRIOS, HAVANA, NEW YORK, Cadiz en Barcelona:

SS. „MAGALLANES" 10/11 Dec.

naar Pto Cabello, La Guaira, STO. DOMINGO, San Juan, Canarias, Cadiz en Barcelona:

SS. „MARQUES DE COMILLAS" 18/19 Dec.
SS. „JUAN S. ELCANO" 17/18 Jan. 1933.

naar Pto. Colombia, Cristobal:

S.S „JUAN S. ELCANO" 9/10 Jan. 1933.

Passages naar New Orleans en andere plaatsen met overscheping te Cristobal, kunnen hier worden uitgereikt.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS — Agenten.

De Ruyterplein No. 2. Telefoon No. 72 & 505.

Allen die iets te vorderen hebben van, verschuldigd zijn aan of onder hun berusting hebben behoorende tot de nalatenschap van den Heer Hendrik Caerste, tandarts, alhier gewoond hebbende en overleden, worden verzocht daarvan opgave, betaling of afgifte te doen aan ondergeteekende, uiterlijk tot op 31 December 1932.

Curaçao, November, 1932.

David Caerste.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

„DE SPORT"

Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd — Uitslagen.

1ste Klasse : Jong Holland — Republiek : 1—0
Promotie & Degradatie : M.S.Z. — Bismarck : 0—3

Competitie-standen per 27/11/'32.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	gem.
Volharding	7	6	1	0	21	4	13	1.86
Jong Holland	8	7	0	1	19	4	14	1.75
Asiento	9	5	3	1	13	6	13	1.44
Transvaal	8	5	1	2	18	5	11	1.38
Trappers	8	4	2	2	12	5	10	1.25
R. C. C.	9	3	1	5	15	12	7	0.78
Republiek	9	2	2	5	10	11	6	0.66
Go Ahead	8	2	1	5	4	17	5	0.63
~~Trekvogels~~	9	~~0~~	~~3~~	6	~~4~~	~~28~~	~~3~~	~~0.33~~
M. S. Z.	9	1	0	8	4	33	2	0.22
Res. 1ste kl.								
R. C. C. 2	7	6	1	0	16	2	13	1.86
Trappers 2	7	4	1	2	9	5	9	1.29
Jong-Holland 2	5	2	2	1	10	4	6	1.20
Republiek 2	5	2	2	1	5	3	6	1.20
Asiento 2	7	3	1	3	6	14	7	1.—
Volharding 2	4	1	1	2	4	4	3	0.75
Transvaal 2	5	0	1	4	2	11	1	0.20
Trekvogels 2	4	0	0	4	2	9	0	0.00
2de klasse								
BISMARCK	10	7	3	0	20	0	17	1.70
De Ruiter	10	5	4	1	11	2	14	1.40
D. D. V. O.	10	6	2	2	16	8	14	1.40
Juliana	10	5	2	3	11	5	12	1.20
Van Nes	8	3	2	3	6	9	8	1.—
Hercules	8	3	1	4	8	11	7	0.88
Ajax	8	2	3	3	6	4	7	0.88
D. N. S.	9	2	3	4	5	10	7	0.78
Olympia	8	1	4	3	2	8	6	0.75
Morningstar	8	2	6	6	2	19	4	0.50
S. D. O.	7	0	0	7	0	10	0	0.00
Promotie & Degradatie.								
Bismarck	1	1	0	0	3	0	2	
M.S.Z.	1	0	0	1	0	3	0	

Nog te spelen Competie wedstrijden.

1ste Klasse :
Goahead — Volharding
Jong-Holland — Trappers
Transvaal — Volharding

Res. 1ste Klasse :
Transvaal 2 — Trekvogels 2
Jong-Holland 2 — Volharding 2
Republiek 2 — Volharding 2
Jong-Holland 2 — Trekvogels 2
Trekvogels 2 — Volharding 2
Republiek 2 — Transvaal 2

Tweede Klasse :
Ajax — D.N.S.
Hercules — Olympia
Morningstar — Olympia
Ajax — S.D.O.
Hercules — S.D.O.
Morningstar — Van Nes
Van Nes — S.D.O.

Promotie-Degradatie : M.S.Z. — Bismarck

Wedstrijd Programma van

4 December 1932!

MUNDO NOBO
1ste klasse
Go Ahead — Volharding
aanvang 4.15
PROMOTIE-DEGRADATIE
Bismarck — M. S. Z.
Aanvang 3 uur

ASIENTO-TERREIN
Res. 1ste Klasse
Jong Holland 2 — Trekvogels 2
aanvang 4.15
2de klasse
Ajax — D.N.S.
aanvang 3 uur

R.C.C.-TERREIN
Res. 1ste Klasse
Republiek 2 — Transvaal 2
Aanvang 4.15
2de klasse
Hercules — Olympia
Aanvang 3 uur

11 December

MUNDO NOBO
1ste klasse
Jong Holland — Trappers
Aanvang 4.15
Res. 1ste Klasse
Jong-Holland 2 — Volharding 2
Aanvang 3 uur

ASIENTO TERREIN
2de klasse
Morningstar — Olympia
Aanvang 3 uur

R.C.C. TERREIN
2de Klasse
Ajax — S.D.O.
Aanvang 3 uur

18 December 1932.

MUNDO-NOBO
1ste klasse
Transvaal — Volharding
Aanvang 4.15
Res. 1ste Klasse
Republiek 2 — Volharding 2
Aanvang 3 uur

ASIENTO-TERREIN.
2de Klasse
Hercules — S.D.O.
Aanvang 3 uur

R.C.C.-TERREIN
Res. 1ste Klasse
Transvaal 2 — Trekvogels 2
Aanvang 3 uur

Wedstrijden om den „Prince-Beker"

De wedstrijden om den, door den Heer ANTONIO PRINCE uitgeloofden beker, zullen zeer binnenkort een aanvang nemen.

Zoodra de Eerste Klasse Competitie is afgeloopen, gaat de strijd beginnen.

Bij de samenstelling van het programma, zijn de Vereenigingen verdeeld in 2 categorieën, de clubs in de bovenste helft van den ranglijst en die in de onderste helft van den ranglijst.

Wordt op gewone wijze geloot, dan zijn in de meeste gevallen de minder sterke clubs na één wedstrijd uitgespeeld, terwijl de mogelijkheid, dat direct de sterke clubs tegen elkaar komen, eveneens bestaat.

Door 2 van vijf clubs in de bovenste helft van den ranglijst te laten loten voor een „walk-over" in de eerste ronde, is het mogelijk dat die clubs welke in de eerste ronde verliezen, elkaar nog éénmaal ontmoeten.

Na loting is het volgende programma vastgesteld:

EERSTE RONDE.

A. R. C. C. — Goahead
B. Transvaal — Republiek
C. Asiento — (M. S. Z. of Bismarck)
D. Trappers — Trekvogels
E. Verliezer B — Verliezer C
F. Verliezer A — Verliezer D
walk-over: Jong-Holland
Volharding

TWEEDE RONDE.

G. Jong-Holland — Winnaar E
H. Volharding — Winnaar F
I. Winnaar A — Winnaar C
K. Winnaar B — Winnaar D

DERDE RANG.

L. Winnaar G — Winnaar I
M. Winnaar H — Winnaar K

FINALE.

Winnaar L — Winnaar M

Het Reglement, volgens hetwelk deze wedstrijden zullen worden gespeeld, alsmede de datum van aanvang, zullen de volgende week worden bekend gemaakt.

HET BESTUUR.

Welke Vereeniging wordt Kampioen van Curaçao 1932?

De Eerste-Klasse-Competitie is haast afgeloopen en nog is niet met zekerheid te zeggen, wie Kampioen zal worden.

Gegadigden voor het Kampioenschap zijn de Vereenigingen „Volharding" en „Jong-Holland," respectievelijk met 7 wedstrijden 13 punten en 8 wedstrijden 14 punten.

Zoo op papier heeft „Volharding" de beste kansen, nog twee wedstrijden te spelen, dat is 4 punten, tezamen 17. „Jong-Holland" heeft nog een wedstrijd te spelen en kan dus hoogstens 16 punten halen.

Maar het is niet zoo eenvoudig.

Wel heeft Volharding nog te spelen tegen Goahead, No. 3 van beneden af, maar men kan nooit weten.

Als regel zijn het de hekkensluiters, die in zulke wedstrijden, waarbij het ergens om gaat, uit hun slof schieten, en zullen zij het dan niet tot een overwinning brengen, zij zullen het toch een eer vinden, Volharding, evenals Asiento deed, een puntje te ontfutselen.

Al lijkt deze wedstrijd dus op papier van minder belang, Volharding zal niet gerust zijn voor deze 2 puntjes binnen zijn.

Wij krijgen dus zeker een aardige wedstrijd.

Verder moet Volharding nog spelen tegen „Transvaal."

Hier liggen, wat je noemt, voetangels en klemmen.

Wij hebben Transvaal geruimen tijd niet aan het werk gezien, maar wij hebben zoo'n idee dat Volharding de handen vol zal hebben.

Jong-Holland heeft nog een wedstrijd te spelen, namelijk tegen Trappers. Dat zal een ouderwetsch partijtje worden.

Wie hier zal winnen, durven wij niet met zekerheid te zeggen.

Jong-Holland speelt bij buien goed en Trappers is ook niet altijd constant

Ook hier blijven dus de noodige vraagteekens.

Wie wordt dus Kampioen?

Wint Volharding alle wedstrijden, dan is het gebeurd; speelt zij er een gelijk en Jong-Holland wint, dan hebben zij beiden evenveel punten, en zoo kunnen wij doorgaan, de vraagteekens blijven.

Wat denkt U van het idee, dat het uitdraait op een beslissingscompetitie om het Kampioenschap tusschen Jong-Holland en Volharding?

18 December weten wij meer.

C. B. L. O.

Afdeeling Curaçao van het Nederlandsch Olympisch Comite.

Bij een door de Besturen van eenige Sportclubs gehouden vergadering is in principe besloten omstreeks half Januari 1933 een athletiekwedstrijd te houden. Een commissie, bestaande uit eenige bestuursleden dier Sportclubs, heeft zich beschikbaar gesteld, deze wedstrijd te organiseeren.

Nadere bijzonderheden zullen spoedig mogelijk in dit blad worden bekend gemaakt.

Vereenigingsleven.

I.

Hoe jammer is 't dat vele leden van Sportvereenigingen de ware zin van dit woord niet begrijpen *willen*. Vooral onder de *Voetbalcubs* zijn er die hoegenaamd geen flauw idee van plichtsbesef hebben, zoodat het vereenigingsleven daardoor schromelijk in de war wordt gebracht. Iedere vereeniging heeft een *Huishoudelijk Reglement* en van hare leden wordt verwacht dat zij zich daaraan zullen houden. Wanneer er in een vereeniging leden zijn, die zich niet aan het bestaande reglement onderwerpen willen, loopt zulk een club kans ontbonden te kunnen worden. Immers: Alleen bij voldoende samenwerking en eendracht, kan een club promotie maken.

Vele voetballers denken, dat een gewonnen wedstrijd *alles* beteekent. Neen, een gewonnen wedstrijd beteekent niets, wanneer de ware band die een club dient te hebben, ontbreekt. Als men b.v. een blik zou kunnen werpen in de interne zaken van een dergelijke club, dan trekt men den neus op voor den janboel die er heerscht.

Of er zijn leden, die ontevreden over hun tegenwoordig bestuur, kleingeestige critiek uitoefenen, òf er zijn er die naijverig op sommige spelers uit het eerste elftal, aanvoerder en elftalcommissieleden de huid vol schelden enz. enz.

Ook zijn er leden, die hun contributie niet betalen willen, de oefeningen en vergaderingen zoo goed als nooit bijwonen.

Al deze leden handelen lijnrecht tegen sommige artikelen van het *Huish. Regt.* van hun vereeniging. Zij kunnen volgens het H. R. dus gestraft worden, b.v. door boete's, schorsing, desnoods royeering. Wat moet er dan van zoo'n vereeniging terecht komen? De taak van het Bestuur van zulk een vereeniging is zeer zwaar en moeilijk.

Nu hebben wij in onze voetbalwereld ook een andere categorie van leden. Deze vallen niet dadelijk onder één of ander artikel van het H. R.

En onder deze categorie vindt men in den regel de *beste spelers*, zoodat daardoor juist hun handeling des te dieper gevoeld wordt. Zij zijn zich bewust van hun goede spelkwaliteit en maken daarvan een *vies misbruik*, zonder dat het Bestuur van zoo'n club hen daarvoor straffen kan, b.v. een goede speler meldt zich „ziek" (liefst kort voor het spelen van een wedstrijd) en de wedstrijd wordt verloren of loopt met gelijk spel af. Maar wat blijkt achteraf? Bedoelde speler had twist met een der overige leden, besloot niet te spelen en meldde zich „ziek". Door niet mede te spelen heeft hij zijn club dus ontzettend benadeeld.

Ook voor het geval zoo'n club de wedstrijd gewonnen heeft, zou bedoelde speler het aantal doelpunten hebben kunnen verhoogen, wat soms ook van groot nut zijn kan. Behalve het bekende foefje van „ziek zijn", hebben ze nog meer van die drogredenen, b.v. juist die Zondag, waarop de club hen 't meest noodig heeft, te gaan picnikken enz. enz.

't Meest bekende spelletje van zulke leden is 't plotselinge „bedanken als lid *uwer* vereeniging" zooals doorgaans hun brief luidt. In vele gevallen ontvangt de secretaris eenige dagen later weer een brief van bedoeld lid, waarin hij het lidmaatschap weder opnieuw aanvraagt en . . . . . . hij wordt weer juichend bij acclamatie aangenomen.

Daardoor juist kweeken dergelijke vereenigingen zulke wispelturige leden, m.i. moeten zulke leden geboycot worden.

Ergerlijk is 't hoe blij zulk een vereeniging dan is, dat „de verloren zoon" weer „thuis" is. Men gaat zelfs zóó ver om ook nog verontschuldigingen voor zoo'n lid te zoeken b.v. „vergissing is menschelijk enz. enz.

Verder zijn er zelfs Bestuursleden *heel geschikt* voor hun respectievelijke ambten, die plotseling hun ambt neerleggen, geheel zonder reden. Zij benadeelen de vereeniging daardoor ontzaglijk en hebben in den regel korten tijd daarna spijt dat zij als Bestuurslid bedankten. Ook zijn er leden die zich „voor onbepaalden tijd" *ziek* melden en dus niet kunnen voetballen. Natuurlijk verzuimen ze de wedstrijden, maar . . . bezoeken getrouw de oefeningen. — In één woord vereenigingen helpt mee om dergelijke leden terecht te wijzen en indien dat niet lukt, totaal uit te sluiten. Bevordert alsjeblieft deze dikwijls voorkomende, ziekelijke afwijkingen niet, bestrijdt ze, want heusch, er zijn clubs die een zoodanige houding tegenover bedoelde leden aannemen, alsof zij (de clubs) zeggen willen: „Hé, hoe leuk was dat, wil jullie dat nogmaals doen?" Besturen van de verschillende clubs, grijpt krachtig en met tact in tegen dit euvel in uwe clubs. Goede spelers, die nu eens in deze, dan weer in gene club spelen, zien zich op een gegeven oogenblik, wanneer geen enkele club ze meer aannemen wil, omdat ze langzamerhand het rijtje clubs zijn afgeloopen, uitgesloten. Natuurlijk zijn zulke spelers dan ook geen leden meer van de C. V. B. En mocht de C. V. B. een of andere gewichtige wedstrijd organiseeren, dan kunnen zulke spelers vanzelfsprekend niet meedoen. Ziedaar dan werkelijk goede krachten die door eigen schuld gepasseerd moeten worden en. die zelf de geheele Curaçaosche Sportwereld zouden kunnen benadeelen

* * *

Doch nu de keerzijde van de medalje.

Zeker zijn er ook trouwe leden, die werkelijk als voorbeeld kunnen gesteld worden, z.a. Meerens, Maduro (Coprá) (*Volharding*) Alex Santiago, Royer (*Jong Holland*) enz. enz.

In *Transvaal*: Guillaume da Silva die meer dan zes jaren onafgebroken Bestuurslid (penningmeester) is. Stil en bijna onopgemerkt gaat hij zijn weg, zijn onkreukbare trouw aan genoemde club, kan iedereen als voorbeeld gesteld worden. Moeilijke, zware tijden heeft hij meegemaakt toen *Transvaal* zoovele leden verloor, hetzij door vertrek of anderszins. Moedig en bezield met een buitengewone clubliefde heeft hij alle tegenslagen gedragen. Moeite noch last is een beletsel voor hem geweest tot het helpen bouwen en vormen van zijn club. Ik noem hem hier, omdat hij zelden of nooit op 't veld als speler uitkomt en ik angstig ben dat zoo'n kranige figuur voor 't publiek verloren gaat. Hij is een van de groote helpers tot den bloei van het „vereenigingsleven". Sluit U bij hem aan en helpt het vereenigingsleven bevorderen, dat toch de grondslag van iedere welgeordende club is.

Faverey.

Over 't „niet opkomen van „TRANSVAAL" op 13 November j.l. tegen „TRAPPERS".

Onder mededeelingen van de Sport d.d. 19 November j.l. staat er o.a.: *Trappers*beker gewonnen wegens 't niet opkomen van „*Transvaal*".

Mijn bedoeling is enkel toe te lichten hoe de vork precies in den steel zit.

Op 13 November j.l. moest *Transvaal* een wedstrijd tegen *Trappers* voortzetten die op 30 Oct., onderbroken was doordat een van de *Transvalers* een ongeluk op 't veld kreeg.

Iedereen weet, dat 't op 13 November geregend heeft en 't regende nòg toen wij om half vijf 't veld betraden. 't Veld *Mundo Nobo* werd afgekeurd, 't *R. C. C.* veld ook en de 2de klasse competitie wedstrijd om 3.15 op 't *Asiento* veld kon geen plaats hebben, omdat de scheidsrechter 't veld afkeurde. Nu vraag ik mij af, waarom wij dan moesten spelen omdat scheidsrechter en Asiento-commissie het veld bespeelbaar vonden. Men kan niet ontkennen dat bij elke stap die men op 't veld deed, groote klodders modder onder de schoenzolen bleven hangen. Levert dit dan geen gevaar op voor de spelers? Wanneer ik zeg: „spelers", dan bedoel ik natuurlijk *Trappers* evengoed als *Transvalers*.

Wij zijn allen *mensch* in de eerste plaats.

Nog 34 minuten zouden wij moeten spelen. Een wedstijd om een eereprijs moet m. i. onder de meest gunstige weersomstandigheden plaats vinden. Wanneer *Transvaal* b.v. desnoods vijf invallers had en het weer en veld goed waren, dan had zij ongetwijfeld gespeeld. Wij waren compleet en hadden zelfs nog drie reserve spelers op bedoelden middag. Iedereen wil toch graag een mooie wedstrijd zien en op dien middag zou zulk een wedstrijd nooit mooi genoemd worden. Immers door de gladheid van de bal en de zware modderschoenen zou het een lukraak trappen zijn en door 't vele missen en uitglijden algemeene hilariteit van het publiek ten gevolge hebben.

De wedstrijd zou dan ontaarden in een soort geschop naar den bal, zooals heden ten dage niet eens een 3de klasse club spelen wil. Van publiek gesproken, er waren niet veel menschen op het Asiento sportveld, velen onder het sportminnend publiek zijn ijskoud thuis gebleven. omdat zij 't wel als vanzelfsprekend vonden dat de wedstijd niet doorging

Ik heb niet geweigerd te spelen om een andere reden dan dat 'k vind, dat voetbalspel iets zeer moois is en niet gespeeld moet worden als men zeker is dat al 't fraaie daardoor verloren zal gaan doordat 't veld niet geheel aan de eischen voldoet.

Een andere reden had ik niet. Met mijn 1 — 0 voorsprong had ik immers gedurende 34 minuten een verdedigende houding kunnen nemen; daarmee heb ik alles gezegd.

Zoodoende heeft Trappers trots de 1 — 0 voorsprong van Transvaal de beker in bezit gekregen. „t'Is mijn bedoeling niet eenig critiek op *Trappers* uit te oefenen. Geenszins. Toch vind ik 't jammer dat 't zoo gegaan is. Maar wij kunnen het verleden niet ongedaan maken.

Hopende voldoende te hebben toegelicht de zinsnede: „wegens *het niet opkomen van Transvaal*", eindig ik dit stuk.

De aanvoerder van Transvaal,

Faverey.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS VEREENIGING.

I. (Schotsche Dassen).

Troepleven van 4 tot en met Zondag December e.k.

II.

MEDEDEELINGEN:

Tot VERKENNER geinstalleerd JAN WAGEMAKER.

Tot 2e klasse geinstalleerd NJOMI CAUCHANSCHU.

Opgenomen in de Groep ANTOON en FRANS AZEVELD.

BERICHT:

Zoo pas bericht uit VENEZUELA

DENK OM HET GROOTE KAMP.

SPAREN .... SPAREN .... SPAREN.

Weet je wat je EER is?

„Ja, het beteekent dat men er altijd op kan vertrouwen, dat ik waar en eerlijk zal zijn."

Wel jongens, houdt dit steeds voor oogen . . . . een VERKENNER bezit EERGEVOEL.

De STUDIE - PATROUILLE zal in de maand DECEMBER niet gehouden worden, in verband met de schoolrepetities der Hendrikschool.

Ook de HOORNBLAASLES wordt in verband daarmede uitgesteld.

Woensdag.

Zwemmen en Water-Polo van 4 tot 5 uur.

Na 5 uur gelegenheid voor Klassewerk of Insigne's.

Donderdag

Oudste Welpen op het Rif om half vijf. voor 3e klassewerk.

Vrijdag.

... TROEPAVOND van 7 tot 9 uur.

Agenda: Bespreking van ons plan voor Zaterdag.

KAMPVUUR... onvoorbereid tooneel... zang.

1e klas training ... en Verhaal.

ZATERDAG.

Verzamelen om 1 30 uur op Rif (Groepsterrein). Met de Truck de Stad in tot 't verzamelen van ledige Flesschen, om deze daarna te brengen naar de „CURAÇAO AERATED Cy", welke ze van ons, voor 1 cent per stuk, afkoopen wil ... je weet jongens, dat we met dat geld anderen gelukkig kunnen maken.

HORDE-NIEUWS UIT DE CURAÇAOSCHE RIMBOE .....

Wyxxxxxd o bxxxxx d o bxxxd o b.

Zoo wordt onze HORDE grooter en grooter ... zeker mag je nog enkele Nieuwelingen mede-nemen. Dinsdag Training voor de sterretjes ... en natuurlijk ook een paar fijne spelen. Ook repeteeren wij de Dansen. Dan houden wij nog een wedstrijd in 't BOETSEEREN. Vergeet het HORDEBOEK niet. De nieuw benoemde GIDSEN en HELPERS een stevige linker.

Zondag.

Om 1 uur op het RIF verzamelen voor een fijne RIMBOE-JACHT op .... STEENEN KORAAL (brood en beker medenemen).

Zeg thuis, dat je 's Avonds niet zoo vroeg terugkeert, waarschijnlijk pas om 9 uur.

Goed Padvinders-Spoor aan allen.

De Groep-Leider.

DE INSTALLATIE VAN EEN VERKENNER.

De volgende ceremonie wordt gebruikt om een Nieuweling te installeeren als Verkenner.

De Troep staat opgesteld in hoefijzer-formatie, met den Verkennersleider en den Assistent-Verkennersleider in de opening.

De Nieuweling en zijn Patrouilleleider staan nog juist even binnen den kring, tegenover den Verkennersleider. De Assistent-Verkennersleider heeft den stok, den halsdoek en den hoed van den Nieuweling. Wanneer de Verkennersleider hiertoe order geeft, brengt de Patrouilleleider den Nieuweling naar voren het midden van den kring. De Verkennersleider vraagt: „Weet je wat je eer is?“ De Nieuweling antwoordt: „Ja, het beteekent dat men er altijd op kan vertrouwen, dat ik waar en eerlijk zal zijn.“ (Of soortgelijke uiteenzetting.)

Leider: „Ken je de Padvinderswet?“
Nieuweling: „Ja“.
Leider: „Wil je dan op eerewoord beloven ernstig te zullen trachten:
Je Plicht te doen.
Iedereen te helpen waar je kan.
De Padvinderswet te gehoorzamen.“

De nieuweling, benevens de geheele Troep, maakt het halfsaluut oftewel „geheim teeken“ terwijl eerstgenoemde zegt:

„Op mijn eerewoord beloof ik ernstig te zullen trachten:
1 Mijn Plicht te doen.
2 Iedereen te helpen waar ik kan.
3 De Padvinderswet te gehoorzamen.

Leider: „Ik vertrouw erop, dat je deze beloften zult naleven. Ik installeer je hiermede als Verkenner en als lid van de groote wereldbroederschap van Padvinders.“

Allen staan thans weer in de „Geeft Acht“-houding. Bij het uitspreken der laatste woorden speldt de Leider hem het installatieteeken op den linker-borstzak en geeft hem het knoopsgat-insigne.

Hierna komt de Ass.-Verkennersleider naar voren, die den Nieuweling zijn stok, hoed en halsdoek geeft, waarna de Leider en de Assistent-Leider hem de linkerhand schudden.

Thans volgt de Patrouilleleider, die de Patrouillelinten aan den linkerschouder van den Nieuweling bevestigt, waarna de Patrouilleleider hem door een linkerhanddruk gelukwenscht.

Hierna maakt de nieuwe Verkenner een halve draai rechts en salueert den Troep. De Troep salueert terug.

De Verkennersleider geeft de orde; „Naar je patrouille, marsch“, waarna de Patrouilleleider en de pas geinstalleerde Verkenner naar hun plaats terugkeeren.

Aan de Burgerij van Curaçao.

DE PADVINDERS vragen U allen....

Bewaar s.v.p. **ledige flesschen** voor ons..... liefst limonade of bierflesschen.

We kunnen die voor 1 cent per stuk verkoopen aan de „Curaçao Aerated Company“.

Wat wij met dat geld gaan doen...???
Nuttige en voedzaam dingen koopen....
en met de Kerstdagen.. eenige andere menschen probeeren gelukkig te maken.

U helpt ons toch ook????
Zaterdag 10 December bellen wij aan uwe huizen.
Vergeet U ons niet????

Belangrijk Bericht

voor onze Amateur- en Beroepsphotografen Handelaren en Vertegenwoordigers van photo- en projectietoestellen, photografische benoodigheden enz.

Omstreeks **20 December a.s.** zal er bij voldoende deelname een groote **Tentoonstelling** gehouden worden van:

PHOTO'S vervaardigd door BEROEPSPHOTOGRAFEN.
PHOTO'S vervaardigd door AMATEURPHOTOGRAFEN.
Photo- en Projectietoestellen en benoodigheden.

Er zullen bekroningen worden uitgereikt voor de beste inzendingen der eerste twee groepen.

INDEELING: landschappen, waterpartijen, stillevens, portretten, grappige kinderopnamen, familiegroepen, volkegebruiken, volksfeesten, bijzondere gebeurtenissen, stadsgezichten.

Alle opnamen dienen genomen te zijn in Nederlandsch West-Indië.
Opnamen uit andere landen worden in een apparte afdeeling ondergebracht.

Inzendingen met vermelding van naam en adres der vervaardigers in gesloten couvert **VOOR 12 DECEMBER A.S.** te richten aan het adres van het voorloopige comité **BREEDESTRAAT OTRABANDA** boven de Hollandsche Winkel, en bij Uw photohandelaar.

De keuring zal plaats hebben door de bezoekers, terwijl de tentoonstelling door muziek zal worden opgeluisterd en door voordracht en filmvertooningen. Deze tentoonstelling hoopt men, na verkregen toestemming, te houden in de zalen boven Boekhandel Sluyter in de Heerenstraat.